Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2023-0220

(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. H.G.M. Spitsbaard, secretaris)

Datum uitspraak	16 maart 2023
Klacht van	De consument
Tegen	DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringmaatschappij N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de verzekeraar
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wetgeving

Samenvatting

Rechtsbijstandverzekering. Verjaring. De consument heeft aanspraak gemaakt op haar rechtsbijstandverzekering in verband met een aanrijding waarbij zij op 16 juli 2011 betrokken was. Haar belangen zijn in eerste instantie behartigd door de verzekeraar. Op 23 oktober 2012 is de zaak op verzoek van de consument door de verzekeraar overgedragen aan een advocaat. Op 7 januari 2020 verzoekt een opvolgend advocaat om voor rekening en risico van de verzekeraar een deelgeschil te mogen starten. De verzekeraar wijst dit verzoek af met een beroep op verjaring. De commissie volgt de verzekeraar in zijn verweer dat de vordering van de consument is verjaard en wijst de vordering af.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de verzekeraar; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de verzekeraar.

1.2 De consument is in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigde mr. Y.B. Boendermaker, advocaat kantoorhoudende te Hilversum.

1.3 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.4 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Op 16 juli 2011 is de consument betrokken geweest bij een kettingbotsing waarbij haar auto van achter werd aangereden. De belangen van de consument zijn in eerste instantie behartigd door de verzekeraar die een aansprakelijkstelling heeft verstuurd, waarna aansprakelijkheid werd erkend door de wederpartij. Het regelingsaanbod van de wederpartij waarover de verzekeraar haar informeerde, was voor de consument echter niet acceptabel. Zij zag zich genoodzaakt om zich tot een andere belangenbehartiger te wenden. De verzekeraar heeft het dossier overgedragen aan deze advocaat/belangenbehartiger. Ter bevestiging daarvan is door de verzekeraar per brief van 23 oktober 2012 het volgende vermeld:

"(…) Ik heb kennis genomen van de inhoud en het verzoek van cliënte.

Bijgaand zend ik u kopieën van de diverse stukken uit mijn dossier.

Indien een minnelijke regeling niet mogelijk blijkt te zijn met de wederpartij en indien een gerechtelijke procedure het enige rechtsmiddel blijkt te zijn om tot een aanvaardbare regeling te komen, is mijn maatschappij bereid te overwegen de advocaatkosten, welke verband houden met het voeren van een procedure, voor haar rekening te nemen (e.e.a. conform de van toepassing zijnde polisvoorwaarden). Hierbij geldt als absolute voorwaarde dat u het dossier aan ons voorlegt vooraleer gerechtelijke stappen worden ondernomen. (…)

Vooralsnog ga ik tot sluiting van mijn dossier over. Indien er na verloop van tijd geprocedeerd moet worden dan kan mijn maatschappij altijd nog tot heropening van het dossier over gaan. (…)"

2.2 Op 25 februari 2015 heeft de consument haar huidige advocaat ingeschakeld om haar belangen verder te behartigen.

2.3 Per e-mail van 7 januari 2020 meldt de huidige advocaat van de consument aan de verzekeraar dat hij sinds enige jaren de belangen behartigt van de consument. Hij heeft de behandeling van de zaak overgenomen van de advocaat aan wie het dossier in 20212 door de verzekeraar is overgedragen. Onder verwijzing naar de brief van 23 oktober 2012 verzoekt hij toestemming om een deelgeschil te beginnen voor rekening en risico van de verzekeraar, met dien verstande dat bij de uitbesteding wordt opgenomen dat de kosten voor zover mogelijk verhaald moeten worden op de aansprakelijke partij.

2.4 De verzekeraar heeft daarop per e-mail van 13 januari 2020 laten weten geen gehoor te geven aan het verzoek omdat de vordering van de consument tot het verlenen van rechtsbijstand krachtens artikel 7:942 Burgerlijk Wetboek (BW) is verjaard.

De tekst van dit wetsartikel is opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak. In de e-mail van 13 januari 2020 staat in de toelichting van de verzekeraar op zijn beroep op verjaring:

"(…)

Aanvang van de verjaringstermijn ex art. 7:942 BW

Bij brief van 23 oktober 20212 van DAS aan de heer [naam advocaat] wordt ondubbelzinnig aangegeven dat er polisdekking ontbreekt voor zijn inschakeling. Op dàt moment vangt de verjaringstermijn ex art. 7:942 BW aan. Ruim na het verstrijken van de verjaringstermijn op 7 januari 2020 wordt, middels uw mail, een beroep op de verzekering gedaan. (…)"

2.5 Hierna corresponderen partijen over en weer over het afwijzende standpunt. Uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet tot een oplossing van het geschil geleid, waarna de gemachtigde van de consument de klacht aan Kifid heeft voorgelegd.

De klacht en vordering

2.6 De consument stelt zich op het standpunt dat in de brief van 23 oktober 2012 niet ondubbelzinnig het einde van de behandeling van de zaak door de verzekeraar is genoemd. De term "vooralsnog" heeft een voorlopig karakter en "na verloop van tijd" is onbepaald. Het is niet ondubbelzinnig het einde van de behandeling van de zaak bij de verzekeraar en dus ook niet het startmoment van de verjaring. In dat verband wijst de consument op het arrest van de Hoge Raad van 26 februari 2016[1] waarin is geoordeeld dat voor de aanvang van de verjaring, de afwijzing van een tweede (of volgende) schriftelijke aanspraak op uitkering, opnieuw moet voldoen aan de daaraan in artikel 7:942 BW gestelde eisen. De consument stelt dat zij er (net als haar voormalige advocaat en haar huidige) gelet op de bewoordingen van de brief van 23 oktober 2012 op mocht vertrouwen dat de verzekeraar de kosten zou voldoen, als aan de voorwaarden uit die brief zou worden voldaan. Als de verzekeraar iets anders heeft bedoeld, bijvoorbeeld dat de aanspraak na drie jaar zou verlopen, dan had hij dat in de brief moeten opnemen. De consument is van mening dat haar vordering niet is verjaard omdat er na de oorspronkelijke erkenning van de aanspraak geen nieuwe verjaringstermijn is aangevangen. De consument verzoekt om haar klacht gegrond te verklaren en de verzekeraar te verplichten tot vergoeding van de kosten in het kader van het recht op vrije advocaatkeuze en de kosten van deze procedure.

[1] HR 26 februari 2016, ECLI:NL:HR:2016:335, te vinden op www.rechtspraak.nl

Het verweer

2.7 De verzekeraar heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Hij stelt dat hij met de brief van 23 oktober 2012 dekking heeft verleend voor het verzoek om rechtsbijstand van de consument en voor een eventuele procedure. Op dat punt wijkt het standpunt van de verzekeraar in deze procedure af van de e-mail van 13 januari 2020 van de verzekeraar waarin staat dat met de brief van 23 oktober 20212 aan de advocaat van de consument ondubbelzinnig is aangegeven dat er polisdekking ontbreekt voor zijn inschakeling. De gevolgen die de verzekeraar aan de brief verbindt zijn echter hetzelfde: met de brief van 23 oktober 2012 is de verjaring gaan lopen. Nu de verjaring niet binnen 3 jaar na 23 oktober 2012 is gestuit, is overeenkomstig het bepaalde in artikel 7:942 BW de vordering van de consument tot vergoeding van de kosten van rechtsbijstand verjaard.

3. De beoordeling

3.1 De commissie ziet zich gesteld voor de vraag of de aanspraak van de consument op vergoeding van de kosten van rechtsbijstand door de verzekeraar op grond van de rechtsbijstandverzekering is verjaard op grond van artikel 7:942 BW.

Het juridisch kader

3.2 Op grond van artikel 7:942 lid 1 BW verjaart een rechtsvordering tegen een verzekeraar tot het doen van een uitkering door verloop van drie jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de tot uitkering gerechtigde met de opeisbaarheid daarvan bekend is geworden. Volgens het tweede lid van artikel 7:942 BW wordt de verjaring gestuit door een schriftelijke mededeling, waarbij op uitkering aanspraak wordt gemaakt. Een nieuw verjaringstermijn begint dan te lopen vanaf de dag, volgende op die waarop de verzekeraar de aanspraak erkent of ondubbelzinnig heeft meegedeeld de aanspraak af te wijzen.

Het beroep op verjaring

3.3 Anders dan in de voorafgaande correspondentie, zijn partijen het er in deze procedure over eens dat de aanspraak op vergoeding van de kosten van rechtsbijstand in de brief van 23 oktober 2012 niet (ondubbelzinnig) is afgewezen. De commissie neemt als uitgangspunt van haar beoordeling dat deze brief een erkenning is van de aanspraak op vergoeding van de kosten van rechtsbijstand, zij het onder de daarin nader omschreven voorwaarden.

3.4 Uit artikel 7:942 lid 2 BW volgt dat vanaf de dag volgende op die waarop de verzekeraar de aanspraak op vergoeding van de kosten van rechtsbijstand erkent, in dit geval dus vanaf 24 oktober 2012, een nieuwe verjaringstermijn is gaan lopen. Die verjaring wordt gestuit door een schriftelijke mededeling, waarbij op uitkering aanspraak wordt gemaakt. De commissie volgt de consument niet in haar stelling dat de verzekeraar in de brief van 23 oktober 2012 had moeten wijzen op de verjarings-termijn van artikel 7:942 BW. Het behoort tot de taken van de advocaat van de consument om bedacht te zijn op de verjaring van de vordering van zijn cliënte en deze tijdig – in dit geval uiterlijk voor 24 oktober 2015 - te stuiten door een schriftelijke mededeling waarin aanspraak op de uitkering wordt gemaakt. Vast staat dat de advocaat van de consument zich na de brief van 23 oktober 2012 pas voor het eerst per e-mail van 7 januari 2020 tot de verzekeraar heeft gewend. De aanspraak van de consument was toen inmiddels ruimschoots verjaard.

Conclusie

3.5 De conclusie is dat de vordering van de consument op grond van artikel 7:942 lid 2 BW is verjaard. De commissie wijst de vordering van de consument daarom af.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wetgeving

Burgerlijk Wetboek

Artikel 7:942

1. Een rechtsvordering tegen de verzekeraar tot het doen van een uitkering verjaart door verloop van drie jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de tot uitkering gerechtigde met de opeisbaarheid daarvan bekend is geworden.

2. De verjaring wordt gestuit door een schriftelijke mededeling, waarbij op uitkering aanspraak wordt gemaakt. Een nieuwe verjaringstermijn van drie jaren begint te lopen met de aanvang van de dag, volgende op die waarop de verzekeraar hetzij de aanspraak erkent, hetzij ondubbelzinnig heeft medegedeeld de aanspraak af te wijzen.

3. Bij verzekering tegen aansprakelijkheid wordt de verjaring in afwijking van lid 2, eerste zin, gestuit door iedere onderhandeling tussen de verzekeraar en de tot uitkering gerechtigde of de benadeelde. In dat geval begint een nieuwe verjaringstermijn van drie jaren te lopen met de aanvang van de dag, volgende op die waarop de verzekeraar hetzij de aanspraak erkent, hetzij ondubbelzinnig aan degene met wie hij onderhandelt en, indien deze een ander is, aan de tot uitkering gerechtigde heeft medegedeeld dat hij de onderhandelingen afbreekt.